

mangler der en del regler om miljøoprydning i selve forsvarsaftalen.

Lad mig til sidst også herfra opfordre udenrigsministeren og dermed den danske regering til at imødekomme disse legitime grønlandske krav. Der er brug for en up to date-revision af den dansk-amerikanske forsvarsaftale, og dette mener jeg i grunden helt må være i alles interesse.

Otto Steenholdt (V):

Ved at gennemlæse forslaget til folketingsbeslutning om Thulebasen kan jeg erklære, at forslagsstillerne har fulgt godt med i debatten i Grønland, i hvert fald om nødvendigheden af en revision af forsvarsaftalen fra 1951, men ikke længere.

Ved den sidste episode, da amerikanerne prøvede på at lave glidebane på isen uden at orientere i hvert fald det grønlandske hjemmestyre, var alle vi politikere fortørnede over den fremgangsmåde, som en anden stat eller den tredje part kunne finde på efter forgodtbefindende.

Vi talte meget om Thulebefolkningens tvangsflytning, og det er korrekt, at især Danmark gjorde alt uden at informere os og forhandle med den grønlandske befolkning. Og det er korrekt, at det var Danmark alene, der lavede en forsvarsaftale i 1951 uden om Grønlands befolkning.

Her i salen har jeg efterhånden sagt utallige gange, at forsvarsaftalen fra 1951 mellem USA og Danmark skulle revideres, og at Grønland selvfølgelig skulle være med under revisionsarbejdet.

Det ser nu ud til, at der skal tilføjes tillægsaftaler i forbindelse med forsvarsaftalen. Men kan vi stole på det? Og vil USA i så fald rette sig derefter?

Som formand for Landstingets udenrigs- og sikkerhedsudvalg har jeg den mening, at hele Grønlands Landsting og landsstyre kræver at få indsigt i forsvarsaftalen og at få den genforhandlet, så også forsvarsaftalen anerkender de nuværende grønlandske myndigheder.

Vi fik indført Grønlands hjemmestyre i 1979, og derefter kunne et andet land ikke – skal vi sige heller ikke Danmark – vedtage hvad som helst med en anden stat uden om Grønlands Landsting og landsstyre.

Sammen med den danske regering krævede vi engang at få Dundas tilbage til Thulebefolkningen fra amerikanernes såkaldte forsvarsom-

råde. USA nægtede at medvirke og krævede endda, at Grønland skulle administrere området for amerikanerne. Hvem kan acceptere et sådant forslag? Grønland er grønlændernes land. En udefrakommende stat må ikke dirigere os. Det er gæsten, der må betale for sine foretagender.

Som sagt kunne jeg genkende forslagsstillerens argumenter fra mine udtalelser her i Tinget. Men Forsvarskommissionens arbejde er færdigt dette år, og jeg håber, at forsvarsområderne er taget med i kommissionsarbejdet. Foreløbig må jeg sige, at jeg er nødt til at spare på krudtet, indtil Forsvarskommissionens arbejdet er tilendebragt i 1998.

I øvrigt vil jeg takke forslagsstillerne for, at de holder dette politiske emne varmt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Hans Pavia Rosing og hr. Otto Steenholdt for deres indlæg i debatten, og efter forslagsstillernes opfattelse kunne udvalgsbehandlingen i virkeligheden gennemføres med et fornuftigt resultat, hvis man lagde de to taler til grund, som hr. Hans Pavia Rosing og hr. Otto Steenholdt netop har holdt.

Desværre må man konstatere, når man lytter til ministeren og de fleste af partierne, at der er et pænt stykke vej til at opnå det mål, som man har opstillet fra grønlandsk side, nemlig en revision af aftalen med Grønland som part – naturligvis – i en ny aftale.

Det, som gør, at der er en række forhold, der efter vores opfattelse nødvendiggør, at Grønland naturligvis må være part i en sådan aftale, er jo, at man har placeret militære installationer på grønlandsk territorium uden nogen sinde at spørge den grønlandske befolkning, om man måtte gøre noget sådant. Og derfor må det være klart, også når man tager den – som hr. Hans Pavia Rosing formulerede det – ændrede forfatningsmæssige situation i betragtning, at det må være sådan, at en fortsat tilstedeværelse af en sådan militær installation må kræve, at det har grønlandsk accept.

Ministeren siger, at der fortsat vil være brug for varsling med hensyn til missilangreb og satellitsporing. Det er jo muligt, at man fra grønlandsk side i forbindelse med en aftale vil acceptere sådanne funktioner. Det er jo muligt. Men det må da være et minimumskrav, at det land, som skal lægge territorium til sådanne ting, også kan acceptere det i fremtiden. Det synes jeg virker helt elementært. Og derfor må